

vil begynde at stille sig anderledes og gå ind i en konstruktiv debat om, hvad det er for andre midler, der skal bruges, og hvordan de grønne afgifter skal udformes.

Der er en enkelt lille ting i regeringens dagsordensforslag, som jeg anmodede hr. Martin Glerup om at udlægge. Der står, at Tinget konstaterer, at regeringen er i gang med forhandlingerne. Vi opfatter det sådan, at det er det samme som at sige, at Folketinget anerkender, at regeringen er i gang med forhandlinger, og hermed er det også en anerkendelse af, at de grønne afgifter indgår i planerne.

Jeg mener, det er nok, hvis hr. Martin Glerup bekræfter det, men vi vil nødig vedtage en dagsorden, hvor der står $2 + 2 = 4$, altså forstået på den måde at den ikke har noget indhold.

Der er en anden ting i dagsordenen, som vi egentlig er ret tilfredse med. Der står ikke det, som altid bliver fremført: At alle afgifterne automatisk skal tilbageføres til erhvervslivet. Det står der ikke i dagsordenen, og netop en af de ting, vi gerne vil have med i forhandlingerne, er, hvordan afgifterne skal tilbageføres. Det er vores intention, at det skal være en målrettet tilbageføring til forskning, udvikling og omstilling, sådan at afgifterne får den reelle funktion, som er tanken med dem, nemlig at det fører til en direkte og omgående reduktion i energiforbruget i virksomhederne.

En anden ting i den afgiftsmodel, som vi vil tage udgangspunkt i i forhandlingerne med regeringen, er, at vi også mener, at der skal indbygges en økologisk kappestrid. Vi foreslår, som jeg nævnte tidligere, at det skal være muligt at komme fri af afgifterne forstået på den måde, at den bedste fjerdedel af virksomhederne inden for de forskellige områder skal kunne slippe for afgift. Det kan passende være en ekstra motivation til at gennemføre det forslag, som også har været til førstebehandling her, om, at virksomhederne skal føre grønne regnskaber. Det vil sige, at hvis de laver de grønne regnskaber og kan dokumentere, at de hører til den bedste fjerdedel, så er der noget at hente, og deri er der en gulerod til både at få energibesparelserne i gang og at få løbet forslaget om grønne regnskaber i gang.

En anden ting er, at vi mener, det er overforbruget, der skal belægges med afgifter. Regeringens måde at stille det op på opfatter vi som et idékatalog fra Finansministeriet: Man kan tage lidt her og lidt dér, og sådan har det været frem-

lagt af De Radikale og Centrum-Demokraterne i hvert fald. Vi mener, at når man kigger på energiafgiften generelt, begynder man allerede i rapporten her at dele det op i forskellige områder med forskellige satser, og når det kommer til stykket, tror jeg også, man vil tage hensyn til, at det er de tolv store virksomheder, der er ansvarlige for forbruget af 40 pct. af energien. Så frygter vi, at man ender med tolv forskellige satser til de forskellige virksomheder.

Derfor vil vi hellere have en model, der siger: En generel afgift undtagen for de tolv store, som skal forpligtes til et energitilsyn. Samtidig kan de virksomheder, der har et meget stort energiforbrug, og som vil være skævt belastet i den situation, vælge at tilmelde sig den model eller en generel afgift. Det vil være uhyre meget enklere end den model, som er kommet fra Finansministeriet. Den vil også være meget mere effektiv og mindre konkurrenceforvridende end regeringens. Og vores mål er at få et effektivt indgreb over for energioverforbruget.

En anden ting, vi synes er grotesk, er, at energiselskaberne – de mere eller mindre offentlige aktieselskaber – i dag direkte modarbejder hensigten i »Energi 2000«. Derfor vil vores indsats i forhandlingerne om begrænsninger i energiforbruget koncentrere sig om at få pålagt disse virksomheder, alle energiselskaberne, at de skal medvirke aktivt til energibesparelser, og at de skal indarbejde i deres målsætning, at den ikke først og fremmest er økonomisk overskud, men at medvirke til en egentlig energibesparelse. Egentlig forestiller vi os også, at det burde være disse energiselskaber, der stod for en offentlig rådgivning om, hvordan erhvervene og andre kunne spare på energien.

I den udstrækning man får nogle direktiver eller nogle retningslinjer for energiselskaberne, synes vi også, det er rimeligt, at de varetager funktionen med rådgivning om, hvordan man kunne opnå målene.

Vi ser frem til de forhandlinger, som allerede er i gang mellem regeringen og bl.a. Enhedslisten. Vi håber på, at en hel del af vores ideer vil kunne slå igennem i den endelige energiplan.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Hr. Bent Hindrup Andersen spørger, om »konstaterer« i dagsordensteksten betyder »anerkender«.

Ja, det er da klart. Man anerkender, at situationen er, som den er, nemlig at regeringen er i